

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 478: Người Sinh Tâm Thanh Tịnh, Tuy Chưa Thành Phật, Nhưng Đã Thành Tựu Pháp Thành Phật. Tức Là Lìa Tướng Hư Vọng Của Căn, Trần, Thức, Sinh Thật Tướng Thanh Tịnh Tâm (Phần Hạ)

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 041)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Người sinh tâm thanh tịnh, tuy chưa thành Phật, nhưng đã thành tựu pháp thành Phật. Tức là lìa tướng hư vọng của căn, trần, thức, sinh thật tướng thanh tịnh tâm.】

Có một năm tôi giảng kinh ở miền Trung Đài Loan, gần đó có một đạo tràng của nữ chúng, lái xe đi mất khoảng nửa giờ đồng hồ, họ mời tôi đến dùng bữa. Những vị trụ trì và người quản sự ở đó trước đây đều là học trò của tôi. Khi tôi đến nơi, đúng lúc họ đang phơi kinh sách, các quyển thuộc bộ Đại Tạng Kinh đều được mang ra ngoài để phơi. Tôi vừa nhìn thấy, liền khen: Tốt lắm! Các cô đối với kinh điển mà vẫn có thể cung kính và nghiêm túc như vậy, có thể bảo quản tốt đến thế.

Tôi khuyên họ: Sau khi phơi xong, các cô hãy cất vào tủ tạng kinh, sau đó niêm phong lại, tất cả kinh sách trong toàn tự viện đều đem niêm phong hết thấy, đừng xem nữa, cứ thật thà mà niệm A Di Đà Phật. Đợi đến một ngày nào đó niệm đến khi tâm thanh tịnh rồi, lúc ấy hãy mở kinh sách ra xem. Lúc bấy giờ các cô xem sẽ thấy khác hẳn, các cô đã sinh trí tuệ rồi, xem kinh sẽ có thể hiểu được thấu đáo. Nhưng họ không nghe lời, biết làm sao được, vẫn cứ muốn “quảng học đa văn” (học rộng nghe nhiều), thế là hỏng rồi, như vậy thì thật khó mà khuyên bảo thêm.

Học Phật, nói một cách chân thật, Đức Phật rất từ bi, Ngài đã đem trình tự tu học giảng giải cho chúng ta rất rõ ràng, rất minh bạch. Các vị đều nhớ, ngày ngày đều đang niệm, nhưng các vị lại không hiểu được ý nghĩa này, thành ra

niệm ủng công, cũng chẳng biết là đang niệm cho ai nghe nữa. Tứ Hoàng Thệ Nguyên chính là thứ tự của sự tu hành. Điều đầu tiên là quý vị phải phát Bồ Đề tâm, phải phát cái tâm chân chính giác ngộ. Bồ Đề tâm là gì? Là cái tâm độ chúng sinh, xả mình vì người để độ chúng sinh, đó chính là Bồ Đề tâm.

Trước tiên phải phát tâm, không phát tâm thì quý vị không có cách nào làm được. Đây là sự nghiệp lớn lao, nhất định phải có sức mạnh thúc đẩy người đó, để cho họ tinh tấn không lười biếng. Lấy pháp thế gian ra nói, quý vị hãy xem người thế gian hiện nay, mỗi ngày làm việc đều vất vả, liều mạng mà làm, vì sao vậy?. Vì để kiếm được nhiều tiền, chính là đồng tiền đang thúc đẩy họ, họ mới có tinh thần để làm; nếu như bảo quý vị làm mà không trả tiền cho quý vị, tôi tin chắc rằng họ sẽ đi về nhà ngủ một giấc cho khỏe, chẳng muốn làm bất cứ chuyện gì nữa. Quý vị xem người Singapore rất siêng năng, nỗ lực làm việc như vậy, sức mạnh nào đang thúc đẩy họ? Là tiền bạc đang thúc đẩy họ, điều này chúng ta nhìn thấy rất rõ ràng.

Phật Bồ Tát các Ngài không cần tiền, danh văn lợi dưỡng thứ gì cũng đều không cần, vì sao các Ngài cũng có thể tinh tấn không lười biếng, không mệt mỏi, không chán nản miệt mài dần thân như vậy?. Là do đại nguyện Bồ Đề đang thúc đẩy các Ngài. Cho nên, nếu quý vị không có cái tâm này, thì quý vị sẽ trở nên giải đãi lười biếng, sẽ không chịu tinh tấn. Ngày nay chúng ta nỗ lực tinh tấn tu học là vì điều gì? Là vì độ chúng sinh. Vậy bắt đầu tu từ đâu? Từ việc đoạn phiền não. Các vị thử nghĩ xem, quảng học đa văn (học rộng nghe nhiều) chỉ làm tăng trưởng phiền não, làm sao có thể đoạn được phiền não!.

Rất nhiều Phật học viện ở Đài Loan mời tôi đến dạy học, vì sao tôi không đi?. Tôi hiểu rõ, tôi đi dạy học chẳng phải là làm tăng trưởng thêm phiền não cho học sinh hay sao, đó là tội lỗi, thế nên tôi không thể dạy. Những học sinh này vốn đã có rất nhiều người dạy dỗ, rất nhiều môn học, cái đầu óc đó vốn đã rất phức tạp, rối tinh rối mù rồi, tôi còn nỡ lòng nào nhồi nhét thêm một thứ gì vào nữa chẳng?. Không nỡ lòng nào đi làm cái việc đó. Cho nên họ không biết được rằng học Phật là phải bắt đầu từ việc đoạn phiền não. Làm thế nào để đoạn phiền não? Học thứ gì cũng phải đơn thuần, phải giản dị, thì phiền não của chúng ta sẽ không còn nữa, tâm sẽ thanh tịnh.

Đến khi nào tâm thực sự thanh tịnh rồi, “tín tâm thanh tịnh tắc sinh thực tướng” (tín tâm thanh tịnh thì sinh ra thực tướng), đến lúc sinh thực tướng rồi, thì vào lúc đó mới “pháp môn vô lượng thế nguyện học”. Tín tâm chưa đạt đến

mức thanh tịnh sinh thực tướng, thì cứ thật thà vâng lời mà “một môn thâm nhập” (chuyên tu một pháp môn). Vì sao vậy? Vì phiền não vẫn chưa đoạn dứt.

Các vị xem “Kinh Hoa Nghiêm”, Thiện Tài Đồng Tử ở chỗ của Bồ Tát Văn Thù, đã thực sự đạt được tín tâm thanh tịnh. “Tứ Thập Hoa Nghiêm” chia làm hai hội Bản và Mật, Bản hội do Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi làm hội chủ, là vị thầy căn bản của Thiện Tài, là Bổn sư của Thiện Tài. Ở dưới pháp hội của thầy mà đạt được tâm thanh tịnh, đoạn dứt kiến tư phiền não, phá một phẩm vô minh, người thầy liền không giữ ngài ở lại nữa, bảo ngài đi ra ngoài, đi ra ngoài để tham học. Cho nên mới có chuyện năm mươi ba lần tham học, thành tựu Hậu đắc trí, Hậu đắc trí chính là không gì không biết.

Cầu học ở chỗ vị thầy Bổn sư chính là để đoạn phiền não, là vô tri!. Bát nhã vô tri, vô tri chính là Căn bản trí, là được thành tựu ở chỗ của Bồ Tát Văn Thù. Thành tựu được Căn bản trí rồi mới có thể tu Hậu đắc trí. Căn bản trí chính là “Phiền não vô tận thế nguyện đoạn”, Hậu đắc trí là “Pháp môn vô lượng thế nguyện học”, nó có thứ lớp rất rõ ràng.

Ngày nay chúng ta tu học, học Phật pháp Đại thừa, nhưng lại bỏ đi “Chúng sinh vô biên thế nguyện độ”, cũng vứt luôn “Phiền não vô tận thế nguyện đoạn”. Vậy bắt đầu học từ đâu? Lại bắt đầu ngay từ điều thứ ba là “Pháp môn vô lượng thế nguyện học”, chưa học được mấy ngày thì họ đã nói là mình thành Phật rồi. Hiện nay trong xã hội người tự xưng thành Phật rất nhiều, tôi thường hay nghe nói, người nào đó thành Phật, người nào đó là vị Bồ Tát nào tái lai. Toàn là yêu ngôn hoặc chúng (lời lẽ yêu ma mê hoặc dân chúng)!. Hoàn toàn điên đảo so với những gì Phật pháp đã giảng, như vậy sao mà được!. Điều này là sai lầm, cho nên nhất định phải tuân thủ giáo giới của Đức Phật.